

Ataskaita apie uolinius įkopimus Josemitų slėnyje, Kalifornija, JAV

Komanda:

Gediminas Simutis

Saulė Žukauskaitė

Sudėtingiausias įkopimas:

The Shield VI 5.9 A3, 30 virvių, penkios dienos ant sienos.

Treniruočių įkopimai:

The Lost Arrow spire direct

The Nose

Zodiac

Kelionės aprašymas lietuvių ir anglų kalbomis internetiniame blog'e:

<http://www.big-walls.blogspot.com>

Kelionės nuotraukos:

<http://picasaweb.google.co.uk/simasgedis/Josemitai2009#>

Ižanga

Beveik kilometro aukščio iš Josemitų slėnio išauganti El Capitan uola jau ne vieną dešimtmetį yra grandiozinis tikslas visiems pasaulio alpinistams ir uolų laiptotojams. Būtent Josemitų slėnyje prasidėjo didelių sienų (ang. big-wall) laipiojimas.

Norintiems pasiekti viršūnę tenka ant vertikalios sienos praleisti keletą dienų, kartais – savaitę ar daugiau. Taigi siena tenka ne tik lipti – ant jos reikia ir miegoti, ir gamintis maistą. Bandantiems užlipti į El Capitan reikia būti pasiruošusiems ne tik techniškai bei fiziškai, tačiau ir psichologiškai. Komanda, lipusi į šią sieną, trejus metus tam ruošėsi treniruodamiesi ant panašaus stiliaus sienų visoje Europoje. 2008-ųjų vasarą darėme generalinę repeticiją Krymo kalnuose, kur visą liepos mėnesį kopėme į sunkiausias pusiasalio sienas.

Kelionė

Vakarinėje JAV pakrantėje šią vasarą praleidome daugiau nei mėnesį. Pagrindinis kelionės tikslas buvo įkopti į El Capitan sieną sudėtingu maršrutu. Dėlto pačiame Josemitų slėnyje praleidome didžiąją laiko dalį. Liepos pradžioje, orams labai įkaitus ir pasibaigus pavasariniam laipiojimo sezonui, palikome slėnį ir aplankėme keletą kitų žymių laipiojimo ir alpinizmo regionų. Kelias dienas praleidome Jutos valstijoje, Moab dykumoje laipiodami į raudonus smiltainio bokštus. Vėliau, Vašingtono valstijoje aplankėme North Cascades kalnų regioną ir įkopėme į Liberty Bell viršūnę, Liberty Crack maršrutu. Šį maršrutą pirmas bandė įveikti Aleksas Bertulis su partneriu 1964-taisiais metais. Deja, juos sustabdė didžiulis stogas, kuris nuo to laiko visų alpinistų yra vadinamas Lithuanian Lip (žr <http://www.summitpost.org/route/309641/liberty-crack.html>).

Treniruočių įkopimai

Maršrutai El Capitan siena pasižymi skurdžiu reljefu ir ypatingu statumu. Dėl to kopiant šia siena, didžioji dalis lipimo yra dirbtiniais atramos taškais (ang. aid climbing). Turėjome šiek tiek tokios patirties šioje laipiojimo srityje, tačiau norint įveikti El Capitan, reikėjo atrasti efektyviausią sistemą ir ją gerai įsisavinti. Taip pat, kadangi įkopimai trunka ilgą laiką, su savimi reikia temptis miegojimo inventorių, maistą ir vandenį. Pirmas treniruočių įkopimas buvo į Lost Arrow Spire, V 5.8 C2, 15 virvių. Užtrukome 5-kias dienas. Miegojome ant mažų lentynėlių, ant kurių tilpdavo (arba beveik tilpdavo) mūsų maža dvivietė palapinė. Dėl prastų oro sąlygų užtrukome dviem dienomis ilgiau nei planavome.

Po šio apšilimo, ryžomės lipti The Nose (VI 5.9 C1, 31 virvė) maršrutą ant El Capitan. Nosis laikoma vienu lengviausių maršrutų į El Capitan. Tačiau Warren Harding vadovaujamos komandos pirmąkart 1958-tais metais užtruko 45-ias dienas ant sienos, 18-kos mėnesių laikotarpyje (jie fiksavo virves).

Mes pralipome per 3 dienas, nefiksuodami virvių ir didelę dalį apatinės sienos lipdami laisvu laipiojimu. Miegojome ant mažų lentynėlių, ant antros lentynėlės vienas iš mūsų miegojo ant šono(nes kitaip netilpo), o kitas - nukabinęs kojas nuo krašto.

Paskutinis treniruočių įkopimas buvo skirtas išmokti naudotis portabilia miego lentyna (ang. portaledge) ir greitai lipti neigiama siena. Zodiac (VI 5.7 A3, 16 virvių) buvo tam puikiai tinkamas maršrutas. Pirmą dieną pasikabinę tris virves, vėliau maršrutą pralipome tik su viena nakvyne ant sienos. Už efektyvų darbą ant sienos gavome pagyrimų iš Tom Evans (žr <http://www.elcapreport.com/content/elcap-report-62209>), kuris kiekvieną dieną stebi ir fotografuoja komandas ant El Capitan ir komentuoja jų progresą savo internetiniame blog'e.

Rytas ant Zodiac, ruošiamės naujai darbo dienai. Tom Evans

The Shield

Maršrutas the Shield tampa nepriklausomu tik nuo 11-tos virvės, pirmas 10 virvių jis dalijasi su Salathe wall, vienu iš lengvesnių maršrutų ant sienos. Tas 10 virvių pralipome per vieną dieną - laisvu lipimu, netempdami daiktų ir tą pačią dieną nusileisdami žemyn. Antrą dieną praleidome žiumarindami fiksuotomis virvėmis ir traukdami krovinį (apie 80 kg) iki mūsų aukščiausio taško. Nakvojome ant Mammoth Terraces lentynėlių sistemos. Trečią dieną pradėjome lipti tikrąjį The Shield. Nors pirmosios virvės nebuvo labai sunkios, tačiau kuo aukščiau, tuo maršrutas statėjo, o lipimas sunkėjo. Nakvojome ant įrengiamos miego platformos po didžiuliu stogu. Ketvirta diena ant The Shield buvo sunkiausia, bet kartu ir ypatingiausia visos visoje kelionėje. Pirmą virvę – horizontalus stogas, o visos kitos neigiamos, virstančios ant tavęs 10-15 laipsnių kampu. Kabant nei kojos, nei keliai neliesdavo sienos. Paleidus maišus, jie kabodavo atviroje erdvėje, o vėjas, kuris būna itin stiprus viršutinėje sienos dalyje, suko virves ore.

The Shield pačiame gražume. Tom Evans.

Saulė lipa aukštai ant The Shield

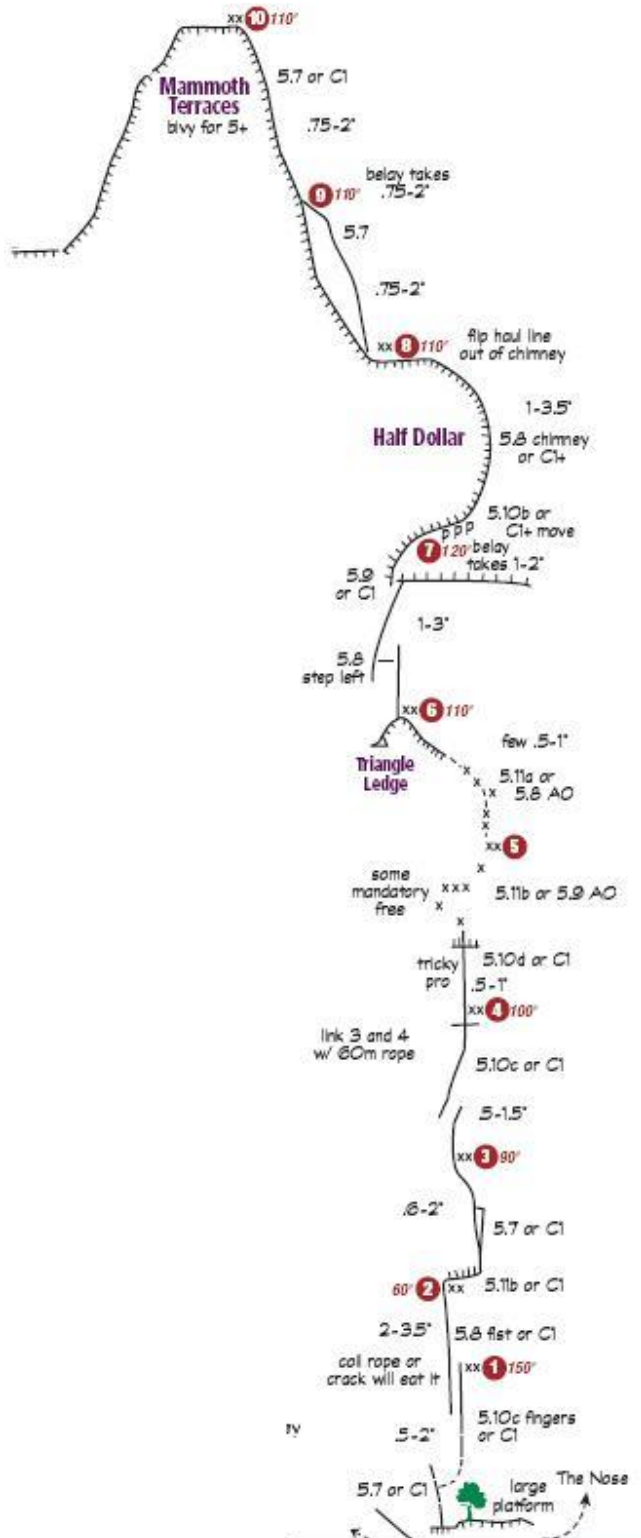
Paskutinę, penktąją, dieną ant sienos lipimas nebuvo toks sunkus, tačiau buvome išsekę ir judėjome lėčiau. Viršūnę pasiekėme vėlyvą popietę ir pailsėję kelias valandas leidomės žemyn, vidurnaktį jau buvome slėnyje ir šventėme įkopimą.

The Shield VI 5.9 A3

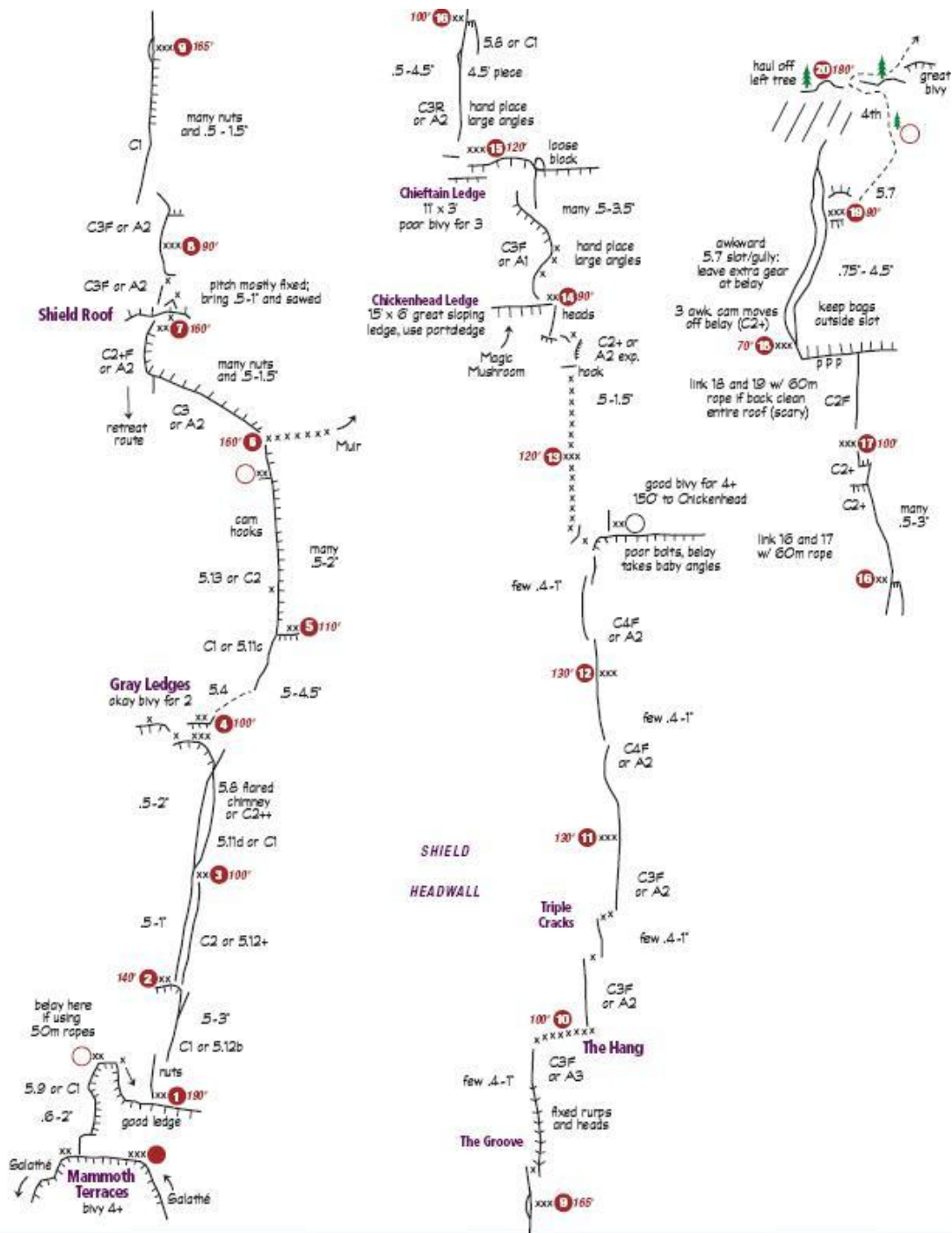

Maršruto schema

Pirmos 10 virvių:

11-30-ta virvės

Padėkos

Norime padėkoti žmonėms, padėjusiems įvykti šiai kelionei, paskolinusiems inventorių ar kitaip prisidėjusiems prie mūsų įkopimų.

Vytautui Gudeliui
Sauliui Žiaukui
Eglei Marčiulaitytei
Arūnui Kamanduliui
Matui Dominui
Kiprui Baltrūnui
Miglei Žukauskaitei
Scott Deputy
Tom Evans
Ir mūsų tėvams!

Ačiū